

Z PROJEVU PŘEDSEDY ÚV ČSTV s. ANTONÍNA HIMLA NA V. PLENÁRNÍM ZASEDÁNÍ ÚV SSM

Vezměme si, co mládežnická organizace dokázala dát v posledních 10 letech obsahu turistiky, jaké moderní, přitažlivé formy a prvky. Co je to táborskictví? Dnes tisice funkeionářů nepochopily, že to je cesta, jak zmodernizovat turistiku, jak ji dostat od značkování k přitažlivé a účinné práci. Domnívám se, že příklady tu jsou. Z každoročního školení instruktorů, lidí, kteří takovou činnost v SSM dokáží organizovat atd.

Koneckonečně vzpomeňme, sedí tu řada soudruhů, s. Varholík a další, kteří byli u zrodu prvních táborskických škol, prvních chatevých a stanových základen OV, za jakých podmínek se tyto věci budovaly. Jestli je pravda, co říkal soudruh Breznický ve zprávě, že tyto věci využíváme na 25 %, pak si musíme sáhnout do svědomí, protože to stálo spoustu prostředků, sil, úsilí, aktivity atd. a dnes máme zařízení, která skutečně by mohla produkovat daleko víc, než produkuji."

JEŠTĚ K CELOROČNÍMU BILANCOVÁNÍ PRÁCE V ZÁKLADNÍCH ORGANIZACÍCH

Vratme se ještě nyní — v době kdy po okresních proběhly i krajské konference Socialistického svazu mládeže k závěrečnému bilancování práce za rok 1973 v základních organizacích.

Nezákladě rozhodnutí sekretariátu ČÚV SSM bylo uloženo některým členům Instruktorského sboru pro pobyt v přírodě ČÚV SSM zúčastnit se po dohodě s okresními výbory alespoň dvou výročních členských schůzí. Jejich úkoly spočívaly jednak v propagaci TVB činnosti v základních organizacích, v odborně fundované informaci o výsledcích V. plenárního zasedání ÚV SSM a jednak v posouzení kvality přípravy a průběhu výročních členských schůzí.

Přestože získaný vzorek hodnocení nelze označit za reprezentativní ani kvantitou ani kvalitou výběru základních organizací, jsou výsledky této akce zajímavé. Hodnocení vychází z celkem 51 zpráv, které Metodická rada pro pobyt v přírodě obdržela. Protože nebyl výběr základních organizací nijak

ovlivňován, došlo na základě individuálních dohod instruktorů s okresními výbory k návštěvám 1. u základních organizací ve výrobních podnicích a podnicích a zařízeních terciární sféry v cca 55 % případů, 2. u základních organizací na školách a učilištích v cca 30 %, 3. u místních organizací cca v 15 % případů.

Pedle kritérií, která obsahovala jak pocižení kvality přípravy VČS (příprava materiálů, prostředí atd.) tak i průběhu, řízení schůze a zejména aktivity svazáků v diskusi, byly kontrolované výroční členské schůze hodnoceny jako velmi dobré, dobré a nevyhovující. U poslední skupiny lze říci, že zde VČS nesplnily úkol, který je jim podle starově učen. Pokud byly kontrolované VČS zařazeny do této poslední skupiny, bylo to zejména vzhledem k absolutně nulové diskusi.

Po zvážení všech údajů a hodnocení ze zpráv je možno konstatovat, že převažující část VČS byla dobré připravena a měla dobrý průběh, v aktivní diskusi byla řešena rada problémů práce základních organizací. Diskutovaná problematika se v naprosté většině týkala místních problémů práce SSM, u podnikových základních organizací byly často diskutovány pracovní problémy, naopak u školních ZO byla poměrně malá pozornost věnována výsledkům studia. Vcelku bylo poměrně málo pozornosti věnováno čtákům aplikace rezoluční vyšších svazáckých orgánů.

Pokud bylo možné posoudit na základě jednání, zpráv atd. i kvalitu celkové práce základních organizací, dospěli instruktoři v naprosté většině případů k názoru, že trend je pozitivní, že bylo

možno takřka na všech schůzích říci: pracujeme lépe než před rokem.

Clenové IS vystupovali v diskusi k čtákům TVB činnosti a hledali zájem a reakci svazáků velmi dobře. Ukazuje to na fakt, že k plnění závěrů V. pléna ÚV SSM jsou v ZO dobré podmínky a především zájem. Toho je třeba nyní využít a zejména soustředěným úsilím OV SSM v pomoc základním organizacím zabezpečovat plnění závěrů pléna. V této souvislosti je třeba konstatovat, že na adresu okresních výborů byla na VČS vznesena řada připomínek a instruktoři zjišťovali, že se do některých ZO nedostávají ani nejnutřejší informace o záměrech, principech a akcích na úseku tělovýchovně branné činnosti SSM.

Přestože, jak již bylo řečeno v úvodu, sledovat vzorek ZO není reprezentativní, přestože i v samotných hodnocených instruktorů chybely některé údaje potřebné pro podrobnější srovnání, i přesto bylo možné dospět k dílčím závěrům, které budou spolu s dalšími poznatkami pomáhat jak v práci v základních organizacích, tak i v práci členů IS pro pobyt v přírodě ČÚV SSM. Celá akce ukázala, že Český ústřední výbor má v Instruktorském sboru aktiv, který je schopen nejen velmi dobře zvládnout úkoly přímo ze svého oboru, ale je schopen být dobrým pomocníkem i při zajišťování úkolů zdaleko širší problematiky práce SSM. Metodická rada pro pobyt v přírodě ve svém 5. zasedání projednala výsledky kontrolních výjezdů členů IS a vyslovila jim poděkování za spinění důležitého politického úkolu při zabezpečování kampaně výročních členských schůzí.

ZADÁNO PRO OBVODNÍ VÝBOR

Metodická rada pro pobyt v přírodě při oddělení zájmové činnosti ČOV SSM řídí práci v této oblasti v celé organizaci SSM v českých zemích. Zpracovává metodické pomůcky, vychovává instruktory, rediguje Metodické listy, rozpracovává základní koncepcie rozvoje činnosti na úseku pobytu v přírodě. Pro koho? Pro mladé lidi, kteří se zúčastní činnosti a akcí pořádaných na tomto úseku. Jenže mladých lidí, kterým je známa Metodická rada pro pobyt v přírodě TVBK ČOV SSM, je velmi málo. Daleko blíže než ČOV SSM jsou mladým lidem Obvodní výbor SSM.

A tak se podíváme, jak je na tom se zájmovou činností největší pražský obvod — Praha 4.

Na posledních dveřích chodby Obvodního výboru SSM visí cedulka „Metodik Obvodního kulturního domu — Jitka Jezdinská“ a „Instruktor ZUČ — Dobromil Nováček“. Jistě budete chtít vědět, co společného má metodik Obvodního kulturního domu s Obvodním výborem SSM. Hned se to dozvítí, jen co s Jitkou nalistujeme paříčkovou stránku v „Dohodě o spolupráci OKD a OV SSM v Praze 4“, která byla uzavřena v lednu 1973 (a je zatím jedinou v Praze).

... pro zajištění těsného kontaktu mezi OV SSM a OKD, pro zkvalitnění práce Kulturní komise OV SSM, po věti OKD jednoho metodického pracovníka pomocí v řešení odborných a organizačních otázek při sestavování a realizaci programu OV SSM v kulturní oblasti.

Jitka, co to znamená konkrétně?

To znamená, že jsem členem Kulturní komise OV SSM a spolu s ní se podílím na přípravě kulturních plánů OV SSM. Přesřednictvím této komise propaguji mezi mládeží obvodu Prahy 4 a především v ZO SSM kulturně výchovné akce OKD. Informuji vedení OKD o práci OV SSM v kulturní oblasti a požadavcích, týkajících se pomoci OKD na tomto úseku.“

Takže cílem dohody je sjednocení sil a finančních prostředků pro dobré organizační, odborné i hmotné zabezpečení výchovy mladých lidí. Od jejího uzavření uplynul právě rok. Co se Vám za tu dobu podařilo a co Vás trápí?

„Uspořádali jsme několik uměleckých soutěží amatérů. Nejuspěšnější byla literární soutěž pro mládež od 15 do 25 let O husi brk. Tato soutěž měla již 3. ročník a probíhá se čtvrtý [3. a 4. jsou vyhlášeny jako společná soutěž OV SSM a OKD]. Uspěšnost této soutěže, která je specifickou našeho obvodu, vidíme v tom, že na základě 1. ročníku se přímo při hodnocení vytvořila skupina mladých autorů, která projevila přání scházet se pravidelně k výměně názorů se členy poroty i sami mezi sebou. V současné době přerostla je-

lých práce v činnost klubu mladých autorů. Mladí našeho obvodu mají tedy možnost celoroční konfrontace své práce s názory ostatních i s názory zkušených literátů a soutěž je jen přirozeným vyvrcholením celoroční práce.“

Co nás trápí? Práce ZO SSM. Jde o pasivní konzumentský přístup ke kulturně výchovné práci, omezující se na společné návštěvy kin a divadel nebo koncertů pop-music, maximálně diskotékových pořadů. Vytváření společenských zábav s vlastním programem nebo dokonce utváření skupin ZUČ, to vše ve svařácké práci najdeme. Soubory a kroužky v ZO téměř také nemají a pracují-li, pak jen nározev k určitém schůzím nebo jiným akcím závodu. Situace na školách je lepší, ale domnívám se, že ani zde není hnacím motorem SSM, ale přirozená tvůrčí aktivita některých středoškoláků. Pro kulturní referenty ZO pořádáme jednou měsíčně porady, které jsou doplněny přednáškami nebo besedy s kulturními činiteli našeho hlavního města. Ted připravujeme psychohádky — velice zajímavý program. Jenže kulturní referenti na tyto porady nedochází pravidelně. Máme takový pocit, že mnozí z nich tuto funkci zastávají jen proto, že na něj je výbor ZO nezájmeno.

Nejsme spokojeni ani s Obvodním klubem OV SSM, který byl otevřen v září 73. OV SSM byl z ekonomických důvodů nucen předat klub do hospodářského a organizačního řízení Pražskému podniku služeb mládeže. OV SSM se předáním klubu do užívání PPSM dostal i do poněkud absurdní situace, kdy si pro vlastní akce musí klub od PPSM objednávat. To samo o sobě není žádná katastrofa, daleko horší následky má třeba skutečnost, že ZO, které si klub chce zadat na vlastní večery (třeba bez programu), si musí kupovat vstupenky.

A amatérské soubory? Klub má od úterka do soboty každý večer program, v neděli a pondělí je zavřeno a do klubu se nikdo nedostane. Není zde ani jeden volný večer, kdy by si mohli amatéři vyzkoušet pořad, který by v klubu chcieli uvést. Ani vlastní dramatický kroužek, který pracuje při OV, nezkouší v klubu, ale v přilehlé malé klubovnici a na jeviště klubu se může dostat až při představě, nejvýše chvíli před ním. Programové večery v klubu (i na takové, na které je jinde v Praze vyprodanou) s výjimkou diskotékových pořadů, zejména prázdnou. Na hodnotné programy profesionálního charakteru, které jsou v klubu uváděny, jsou neváštničtí zvyklí chodit do centra Prahy. Nedostatečná propagace, která charakterizuje činnost tohoto zařízení způsobuje, že mládež nemá o svém obvodním klubu zájem.“

O kulturní práci na obvode Prahy 4 bychom si mohli povídат ještě moc a moc dluhu. Ale zájmová umělecká činnost má ještě jednu oblast. Tělovýchovná brannou. Především je nutné říci, že instruktor ZUČ pracuje ve své funkci od listopadu loňského roku. Začátek neměl nikterak lehký. Ať se objevil v kterémkoliv ZO SSM nebo jiné organizaci, sesypaly se na něj samé výčítky, že ta akce byla takova a tehle bylo špatné a že sl-

také svařáckou práci nepředstavují. Byl nucen vysvětlovat, že předečej instruktor ZUČ byl odvolán z funkce právě proto, že tohle dopadlo tak a tamto snak, a že po jeho odvolání bylo celých pět městských instruktorů ZUČ neobsazeno. Vysvětlovat a smíchat není tak těžké, jako začít stavět na rozvalinách; na staveniště je to přece jen jednodušší — staré se budoucím odstranit, odvezte pryč. Ale jak překonat nechut mladých v aktivní činnosti SSM?

Je to mravenčí práce, ztížená návic tím, že spousta mladých lidí má přímo hrůzu z organizované činnosti. Nezbývá nic jiného než připravovat stálé nové soutěže, nové akce, jejichž zdánlivý průběh budec účastníci šířit mezi těmi, kdo neměli chuť nebo vahu se zúčastnit.“

Rikáš zdárny průběh. Co nebo kde je zárukou úspěchu?

„Tělovýchovná branná komise. Pracujeme spolu velmi krátce, ale o dosavadních členech mohu říci, že mají o práci velký zájem. Jistěže zájem nestaci. Je nutné dodat, že všichni dbají na to, aby nebyly pasivními konzumenty sportu.“

A ted nám řekněte něco o dosavadní činnosti TVBK.

„Většinu soutěží, které byly vyhlášeny celostátně, jsme uskutečnili v obvodním městíku (stolní tenis, malá kopaná, běh Mladé fronty a šímeny, nohejbal). Z ryze obvodních akcí to bylo obvodní kolo v plavání, které mělo jeden nedostatek. Z 60 přihlášených se zúčastnilo jen polovina. To je pokračující problém. Dosud formální přístup k činnosti. V olanech roku 73 byly zahrnuty krásné akce, ale bohužel, neuskutečnil se ani lyžařský výcvik, zimní táborská škola, vodácký výcvikový tábor, ani letní táborská škola, letní tábor v Maďarsku či orientační závod. Z růvodu, které už znáš. Celá TVBK pracuje krátce, takže jsme na letošní rok kromě akcí, které budou navazovat na městská kola, připravili v oblasti pobytu v přírodě vodácký výcvikový tábor a doufáme, že se nám podaří uskutečnit Prázdniny na objednávku.“

Využíváte členů IS při čtvrti SSM?

„Prázdniny na objednávku nám nabídli právě jeden z nich. Pokud se nám podaří zajistit vhodný objekt (Lipnice a Slunečná paseka jsou pro nás, bohužel, nedosažitelné a nás OV svůj objekt nemá), připravíme tu akci ve spolupráci s těmi, kdo vedli loňské Prázdniny na ústecké Štrouvně. Kromě těchto členů se u nás přiblížil jeden instruktor letní činnosti a nabídl nám svou pomoc i v oblasti vysokohorské turistiky.“

Jakým pomocníkem jsou pro Vás Metodické listy?

„Musím říci, že zatím žádný. Vůbec jsme je totiž nedostávaly. Naše sekretářka je dávála tajemníkové pionýrské organizace. Věřím, že se přijde zeptat až budeme hodnotit činnost za tento rok a pak Ti snad budu moci také o přenosu Metodických listů říci více.“

Ano, určitě se na konci roku zeptáme a doufáme, že potom nám na obvode Praha 4 vyjmou celou přehledné pozitivní výsledků.“

ZDENĚ MRLINOVÁ

NAD SKLENKOU VÍNA S PŘEDSTAVITELI SUOMEN LATU

Styky mezi tělovýchovně branným oddělením ČOV SSM a finskou organizací Suomen Latu mají už svoji tradici. Naši instruktoři navštěvují Helsinky, touží se za polárním kruhem a prohánějí se na běžkách lesy severní Karelie. Finské skupiny se obdivují Praze a jezdí do našich hor — Vysokých Tater a Krkonoše. S posledním ptačníčkem finštinou finští přátelé přijeli v únoci do Československa i dva zástupci organizace Suomen Latu, členové předsednictva, Kalevi Vaara a Teuvo Karsta z Helsinek. Na závěr jejich návštěvy jsme jim v přijemném prostředí Lobkovickej vinárny položili několik otázek.

Mohli byste nám stručně charakterizovat činnost a cíle organizace Suomen Latu?

K. VAARA: Jedním z hlavních cílů naší organizace je udělat něco pro normální lidí — vyburcovat je z jejich pasivity a dostat je do přírody. Mnoho lidí, zvláště ve velkých městech, ale i na vesnicích, žije dost pchodlně a do přírody se dostává jen občas, i když — v případě vesnic — ji rád za humny.

T. KARSTA: Hlavní naši činnost je zimní a letní turistiká v kolektivu, ať už jsou to krátkodobé jednodenní výlety, víkendové pobytu na našich turistických zařízeních, dálkové pochody, účast na lyžařských a přespolních běžkách a náročné vícedenní pěchody větších území v různých oblastech. Mimo to se — v míře menší — zabýváme sporty, které bez obtíže lze provádět v přírodě: různé míčové hry (hlavně odbíjená), orientační běh atd.

S kolika členy počítáte?

T. KARSTA: Nejsme turistickou organizací zrovna největší, v současné době máme 13 000 členů. Jejich počet se každoročně zvyšuje o necelý tisíc. Praktická činnost je prováděna našimi pobočkami — kluby — v jednotlivých městech. Řádko poboček je nyní 68 po celém Finsku. Jejich aktivity je pochopitelně různá.

K. VAARA: Když jsme dělali průzkum, co k nám nové členy přivádí, zjistili jsme, že propagace v tisku, televizi a rozhlasu má nejmenší ohlas. Nejvíce nových lidí se k nám dostalo

K. VAARA

T. KARSTA

duchým zařízením, velkým prostorom na přespání, kuchyní, společenskou místností a nechytnou sačou. Ze jsové stavby levné je dáné také čím, že dřeva je u nás dostatek. Existuje dokonce síť malých dřevěných srubů, které jsou přístupný každému, kdo krajinu — obyčejně dost málo osídlenou — putuje. Zásadou je pouze udržovat tam pořádek a při odchodu uvést vše do původního stavu včetně přípravy dřeva na zatopení. Ale i u vás přece máte podobná nezákladná zařízení: loni v létě pobývali dva naši členové na letní táborské škole na Slunečné pasece a moc se jim tam líbilo.

A vidite — jsme u další věci, na kterou jsem se vás chtěl zeptat: i u vás, jak jsem slyšel, pořádáte výcvikové kurzy pro své vedoucí. Co je obsahem těchto kursů?

K. VAARA: Z našeho střediska ve Vuokatti vychází každoročně kolem padesáti lidí vyškolených v zimní nebo letní specializaci. Není to sice mnoho, ale ani naše potřeba není zatím veliká. Obsahem deseti denního kurzu je třeba v zimě bývá teorie a praxe ve sjezdu a lyžování běhu na lyžích, taboření, první pomoc, psychologie, příprava skic, výstroj a výzbroj a další předměty. Byli bychom rádi, když se i vaši instruktorky některé této výcvikové školy zúčastní.

T. KARSTA: Mimo to řada našich poboček organizuje pro veřejnost sportovní kurzy. Nejpopulárnější jsou výcvikové lyžařské školy. Je to pro nás i určitá forma výdělečné činnosti. Jsme sice finančně podporováni finskou vládou, ale stavba a údržba zařízení pracuje jen něco stojí.

Jak se vám u nás v Československu líbilo?

T. KARSTA: Vaše Praha je kouzelná a hory senzační. Po celou dobu pobytu jsme se tady cítili velice dobře. Byli jsme nám pečlivými a milými hostiteli a vytvořili jsme nám opravdu přátelecké prostředí (následoval řada dalších superlatívů).

K. VAARA: Jsme velmi spokojeni spoluprací se Socialistickým svazem mládeže a jsme rozhodně pro to, aby naše vzájemné styky a výměna skupin pořádaly i nadále. I když máme určité potíže při náboru účastníků zájezdu do vaší země, protože letenky jsou neúměrně dražé, budeme cesty k vám propagovat jak nejvíce budeme moci, protože to skutečně stojí za to.

A jestčí poslední otázku. Finština je jazyk velice těžký — co vlastně znamená název naší organizace Suomen Lata?

„Lata“ znamená stezku nebo stopu lyží. „Suomen“, to je finský. Název oharakterizuje snad nejvýstižněji naši organizaci a její turistické záměry. A já jsem rád, že nás tato stezka vedla až do Československa.

Hovořil: ZDENĚK THOMA

Foto: Zdeněk Thoma

ZÁŽITEK ROKU 1973

aneb VĚDĚT PROČ JE NEMOTORA

Stalo se to na jedné z nejoblíbenějších a vodáky nejmilovanějších českých řek. Radší ji nebudu jmenovat, ani ty, kteří o tom co zažili, dodnes v hospodě vyprávějí.

Dívka na háčku z parádiovosti nencísla brýle. Její partner na

kánoi se vyznačoval nervózní povahou. Přes nejsířší místo řeky bylo napjato lano, jak už tak bývá u vodních staveb atd. Proud byl minimální, skoro stojatá voda. Přesto se na tom místě udělali. Příčina? Dívka lano pořádně neviděla a nervózní partner ji řečmi natolik rozpoložil, že místo toho, aby se shýbla, chytla lano oběma rukama ve výši očí — a po ztrátě rovnováhy se loď s oběma převrhla. Na břehu bylo obrovské haló, posádky cizích lodí pomáhaly hodinu lovit lodní pytlc ze dna řeky. Partner nepředpokládal, že se v těch místech může něco stát, prcte nic z nákladu nepřivázal.

Příša veliká. Ale nikdo nepátral po tom, jak se to vlastně stalo. Na první pohled to bylo všem jasné. „Blbá holka zazmatkovařa — jak už je to dívčím vrcenzo — a převrhla loď.“

Nic se v celku nestalo. Jenže — co kdyby k tomu došlo někde na divoké řece, třeba před zatočinou, za níž proudu vzduroju po celé šíři větve potopeného stromu? Někdy člověk musí domýšlet, zvláště tehdy, když má na starosti vše lidí. Vyměnit nervózního partnera, nechat jej na háčku, privázat bagáž, jet těsně u břehu — jak to radili přihližející? Snad to všechno ano, ale především — mám ten porit — se mělo hned na začátku začít dívku. Když měla brýle, lano by uviděla a normální videní by ji přidalo na klidu a sebedůvce.

At to zni sebehloupějí — mám za to, že vedoucí by si měl všimat také toho, která dívka či který hoch divně mhučí či, neboť to naznačuje, že to s jejich viděním není v pořádku a že právě proto může v obtížnějších podmínkách prostorova orientace zklamat.

Jscu to takově pranepatrne drobností, nesmyslná malichernství. Když vám přijde na mysl, většincu je hned zapudime jako směšné nimráni se v prkotinách. Jenže mám v živé paměti zbytečné udělání se jen kvůli tomu, že mého partnera tlačil písek v lodě; jak tak rychle cuknul nohou, když se chtěl zbavit mučivého pocitu, zahučeli jsme do peřejí. Vzpomínám si také na člověka, který málem nevytáhl lodě na břeh po předchozím vykouplání se jen prcto, že jej popadla náhlá nevolnost z hladu.

Oč tu vlastně vůbec jde? O situace, ve kterých může instruktor sebelépe vysvětlovat, jak se co má dělat, a ačkoli se v jeho pokynech nevyskytne jediná chybka, přece všechny půjdou k čertu, neboť

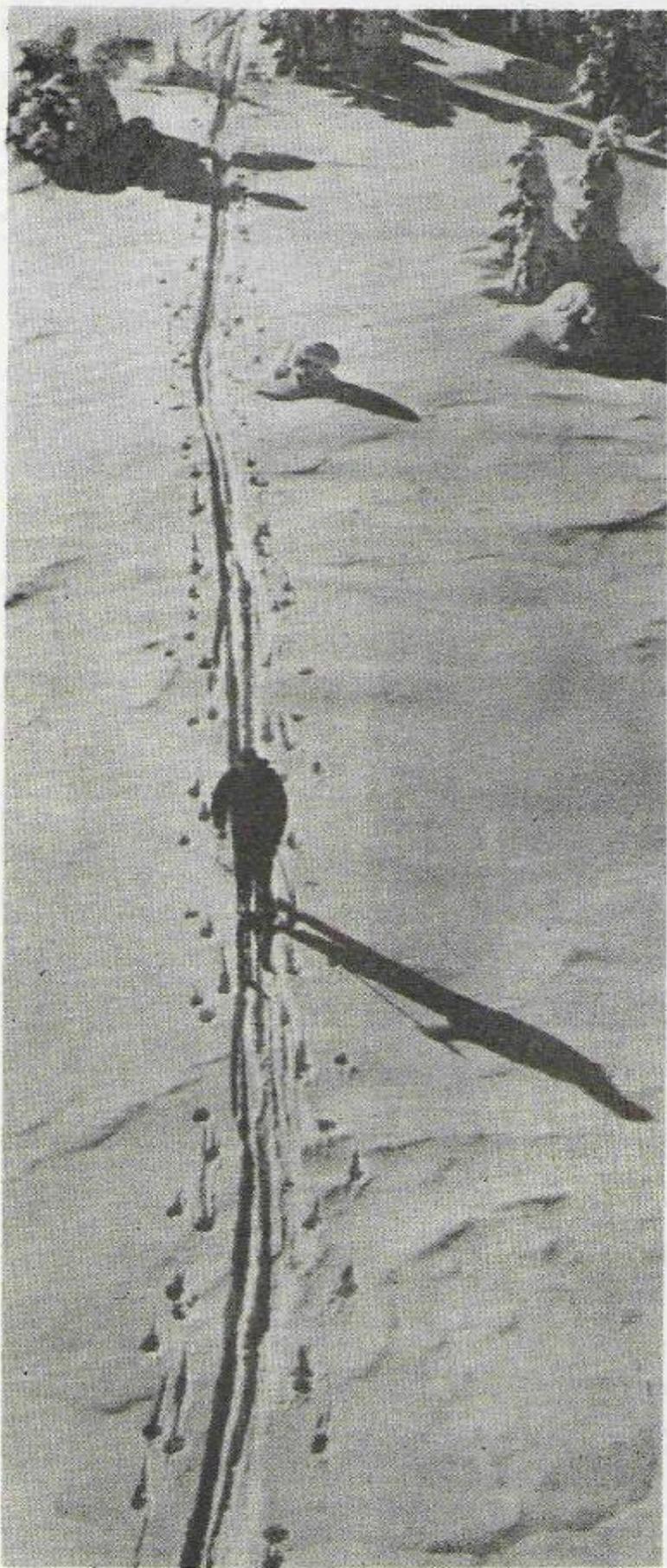
se tu vynári ceci vyššího, sebe malichernějšího, a to nictotně „nic“ nabude vrchu. Komu pak dávat vinu? Instruktorci zřejmě ne, neboť jeho vedení bylo metdcicky, psychologicky i jinak správné. Jistě před sednutím do lodi všechny náležité poučil o zásadách správné výstroje, oblečení, atd. Jenže vyskytně se účastník, kterému je tchle všechno jedno a v deméní, že instruktor je pámbů, bude mumlat ceci o zanedbaní povinnosti namátkové kontroly, ověření si vlastnosti lodi atd. I když na tom nemusí být ani zbla pravdy, člověku, který se takto dostane do fečí, ceci zůstane v koutečku duše, a bude si říkat: udělal jsem opravdu všechno?

Nepřimlouvám se tu za to, aby vedoucí zkoumal každého účastníka pod drcbnohledem. Jen zastavám takovou praxi, při níž vedoucí ví, že dotýkán se v lodi chvá nemehlavsky a zároveň dokáže odpovědět na otázku — proč? Nemusí být nešiká od přírody — třeba to všechno způsobuje jen nečestněný bolák na zádech. Odpočíď na otázku „proč“ se samozřejmě nemusí vytrubovat do světa; slouží vedoucímu pouze jako jakési veditko, jako memento do císných připadných situací; prostě se s tím počítá. Nejnázornější je, když se instruktor vžije do situace toho kterého člověka a představí si, co by asi on sám dělal.

Jscou lidé, kteří — mají-li v lodi fotocaparát, jezdí suverénněji než když jej tam nemají. Dokáží se zkcncentrovat. Jedním z nich je zřejmě vodáky metodik Jarda Kvíd. Dáte-li však jiným do lodě cennost, ckamžitě provedou něco hrozného, protože jim strach a odpovědnost ochromí celé tělo.

Člověk se však může cvičit i zcela laicky v rozpoznávání lidských typů, třeba tím, že aplikuje poznatky, které získal pozorováním chování svých přátel, na zcela neznámých osobách, a předvidá jejich reakce, chování se v určitých situacích. Je to užitečný trénink instruktora i docela dobrá zábava. A na vodě se to mnohokrát vyplatí. Není třeba pak celou noc utěšoval nešťastnou dívku, kterou jste poznali na začátku článku, řečíckami o krásném světě, náhodách, které se mhuču stát každému, ale stačí říci jedinou větu: zítra si vezmi brýle! — Autorita rázem stoupne a zbude čas na tábork.

PS: Máte-li jiný zážitek nebo opačný názor — sem s ním!

Až se zima zeptá co jste dělali v létě, budete moci s uspokojením říci, že jste se zabývali studiem všeobecných zásad, technických podmínek a metodických pokynů pro organizování zimních sportovních škol SSM. Ale nejen to, jistě se zamyslite i nad tím, bylo-li by možné zorganizovat zimní sportovní školu pro mladé lidí ve vaši základní organizaci. Proto si podrobnej přečtěte materiál, který vám předkládáme a připravte si podle vašich možností třeba i malou zimní sportovní školu pro mladé lidí, kteří mají zájem o lyžařskou turistiku a zimní pobyt v přírodě. Přejeme vám hodně úspěchů, dobrý vítr do zad a nezapomeňte, až se zima zeptá...

ZIMNÍ SPORTOVNÍ ŠKOLY SSM

VŠEOBECNE ZÁSADY

1. Zimní sportovní školy jsou určeny mladým lidem ve věku 18 až 30 let.

2. Cílem zimních sportovních škol je umožnit mladým lidem aktívni rekruci, která přispěje k tomu, aby mladí lidé počítavali potřebu organizovanosti, života v družném kolektivu, který je vhodným způsobem začlenuje do společnosti a v němž mohou uplatnit své zajmy, získat potřebné znalosti z oblasti lyžařské turistiky a zimního pobytu v přírodě.

3. Obsahovou stránku zimních sportovních škol tvoří především zimní sporty — sjezd, běh ne lyžích, pobyt v zimní přírodě, táborec t.j. Dále pak lyžařská teorie, besedy, diskuse na nejrůznější téma a společenské hry.

4. Pořadatelem zimních sportovních škol jsou zpravidla UV SSM event. ZO SSM.

5. Vedení zimních sportovních škol se zajišťuje zásadně prostřednictvím Instruktorského sboru pro pobyt v přírodě ČÚV SSM a jeho krajských skupin při jednotlivých KV SSM. Na vedení se poučuje většinou instruktoři II. a III. stupně zimní činnosti.

6. Doba trvání zimních sportovních škol je 7–9 dní.

7. Místo konání zimní sportovní školy — doporučuje se menší chata ve středně obtížném terénu. Nejlépe objekt SSM, případně podniková chata.

8. Nároky na účastníky — nutná znalost základního lyžování (mírně pokročilý lyžař). Dobrý zdravotní stav.

9. Vyber účastníků provádí pořadatel s vedoucím školy na základě písemných přihlášek.

ZÁKLADNÍ KRITERIA :

- a) účastníci musí splňovat podmínky uvedené v odst. 8.;
- b) rovnoměrně zastoupeni chlapců a dívek;
- c) pro zvýšení sportovní úrovně je možno vybrat lepší lyžaře, pro zvýšení úrovně kulturní je možno přihlásit ke schopnostem přihlášených v této oblasti;
Poznámka: V praxi bude nejlepší ten výběr, kde lyžářské schopnosti přihlášených budou rovnoměrně zastoupeny.
- d) při výběru je nutné stanovit (jménovat) určitý počet náhradníků. Při počtu 25 účastníků 5-7 náhradníků.

- 10. Propagace Zimních sportovních škol:
 - a) před akcí — musí podrobně informovat širokou veřejnost o cíli a náplni akce (použít MS, MF, leták, okresní noviny);
 - b) po akci — využít materiálů (fotografie, reportáže aj.) k propagaci činnosti SSM na úseku pobytu v přírodě.

TECHNICKÉ PODMÍNKY

1. Dotazník (přihláška)
2. Materiální vybavení školy
3. Materiální vybavení účastníka
4. Programová náplň školy
5. Osnovy k činnosti
6. Denní řád
7. Organizační pokyny pro účastníky
8. Kvalifikace a počty instruktorů
9. Smlouvy instruktorů, povinnosti
10. Povinnosti pořádající organizace
11. Pojištění účastníků.

MATERIÁLNÍ VYBAVENÍ ZIMNÍ SPORTOVNÍ ŠKOLY PRO 25 ÚČASTNÍKŮ

- 6 páru sražnic (podle možnosti)
- 12 páru minilyží (podle možnosti)
- 6 skibobů (podle možnosti)
- 25 buzol
- 25 map oblastí
- 4 stany pro 2 osoby (nejlépe horolezecké) — aby bylo možno během tří nocí vystřídat účastníky
- 8 spacích pytlů
- 8 nařukovacích matrací
- 3 vzduchovky, broky
- 30 slalomových tyčí
- 25 startovacích čísel
- 1 sadu běžeckých vosků
- 1 sadu sjezdovských vosků
- 1 zehličku
- 2 šroubováky
- 1 kleště
- 1 navrtáváček
- 1 sešit A 4
- 1 sadu psacích fixů
- 15 výkresů
- 1 lékárničku (brašnu — vybavenou)
- 1 nůžky
- náhradní materiál na drobnou opravu hříží.

Další vybavení podle zaměření školy a podmínek, ve kterých se škola koná — např. sáňkařská dráha — saně, motorka pro skíčink apod.

VZOROVÁ PŘIHЛАŠKA — DOTAZNIK

Přihláška na

ZIMNÍ SPOROVNÍ ŠKOLU KV SSM BRNO

Boršuv 1. — 8. 3. 1974

Přihlášku obratem vyplňte a zašlete na adresu pořadatele:

Odběrení: zájmové činnosti KV SSM Brno, nám. Rudé armády 2

Jméno:

Příjmení:

Datum narození:

Bydlisko:

Zaměstnání:

Lyžař — bězeč: začátečník — mírně pokročilý — pokročilý
— sjezdař: začátečník — mírně pokročilý — pokročilý

Zdravotní stav:

Zájmové činnost: a) sport

b) kultura

které literární dílo tě v poslední době

zaujalo

které hudební dílo tě v poslední době

zaujalo

Hra na hudební nástroj:

Clen SSM: ano — ne

Zimní sportovní škola SSM má sportovně rekreační charakter. Každý účastník však musí počítat s určitou fyzickou náročností školy. Od všech účastníků se vyžaduje, aby měli základní lyžařské vybavení — sjezdovské a běžecké lyže. Základní turistické vybavení — turistickou obuv, prošívánou větrovkou.

Vybraným účastníkům budou zaslány bližší pokyny.

v dne

vlastnoruční podpis.

MATERIÁLNÍ VYBAVENÍ ÚČASTNIKA ZIMNÍ SPORTOVNÍ ŠKOLY

Základní nutné výběrový a výstroj:
sjezdové lyže, boty, hole, náhradní fe-

meny;

běžecké lyže, boty, hole.

Lyžařské a turistické oblečení:
větrovka s kapucí, špongovky nebo

oteplovačky, golfsky

2 teplé svetry

4 teplé ponožky

2 rukavice

2 čepice

turistické boty — nejlépe pohorky

batoh s kostrou — krosnu

jídelní mišku

hygienické potřeby, osobní prádlo

potřeby na ošetření lyžařské obuví

(krém na boty)

brýle proti slunci, sjezdovské brýle

běžecké a sjezdovské vosky

zehličku na lyže

baterku nebo svítilnu

až 1,5 m silnější provaz (uzlováčku)

blok a tužku

kytaru, foukací harmoniku nebo jiný

menší hudební nástroj, pokud na

nejaký hraješ

pleťový krém.

Další vybavení podle osobního uvá-
žení je třeba počítat s tím, že vše
přeneset na chatu plus další čas spo-
lečné výběrové, kterou obdržíš po
cestě.

STAVBA PROGRAMU ZSS

Vzhledem k rozdílným podmínkám
místním, terénním, rozdílnému vyba-
vení chat a místním se podmínkám
zimním nemí možno stanovit jed-
notný program pro všechny ZSS.

Důležitým činiteli pro běh skoly

je také fyzická a pohybová úroveň účastníků.

Zásady stavby programu ZŠS:

1. Náročnost programu musí být úměrná a během akce přizpůsobena kvalitě účastníků.

2. Zimní sportovní škola, jak už název říká, by měla účastníky něco naučit.

3. Obsah činností:

sportovní činnost:

pohyb na běžkách — 25 až 33 %

sjezdové lyžování — 25 %

skoky, akrobacie na lyžích

minilyže (podle možnosti)

skihobby (podle možnosti)

saně

biathlon

turistická činnost:

orientace, topografie

sněhové stavby

vafení na sněhu

pohyb na sněžnicích

nocleh v přírodě

uzlování

poznávání hvězd

hry na sněhu:

různé závody, atrakce, samostatně

i jako součást lyžařského výcviku

teoretické přednášky:

výzbroj, výstroj, lyžaře

mazání lyží

nebezpečí hor

první pomoc

topografie

besedy:

činnost SSM, ochrana přírody a životního prostředí, problémy mezi

vztahem lidí.

společenské hry a zábavy.

4. Jsou-li mezi účastníky velké výkonnostní rozdíly, nezařazujeme mrchoho závodů a měření sil, aby se slabší necitili meněcenni. Pro sjezdové lyžování je v tomto případě lepě vytvořit 2-3 družstva, aby všichni mohli být při činnosti uspokojeni.

5. Při špatném počasí zařizujeme do programu větší množství her a zábavné činnosti na sněhu.

6. Maximálně využíváme místních podmínek — terénních. To znamená pokud možno co nejméně pobyt na jednom místě. Spojovat lyžařský výcvik s poznáváním zimní přírody.

7. Dětský a sjezdarský výcvik střídáme. Začínáme s výcvikem na běžkách.

VZOROVÝ RÁMCOVÝ PLÁN — SESTAVENÝ NA 8 DNÍ

V plánu je použito terminologie ZŠS Boršov 1973. Uvedený plán může sloužit jen jako vodítko pro jednotlivé ZŠS. V maximální míře se musí uplatnit tvůrčí činnost a odbornost instruktorů v místních podmínkách.

den	dopolední zaměstnání	odpolední zaměstnání	večerní program
	8.15 — 11.45	14.00 — 17.00	
1 so	příjezd, ubytování seznamení s programem	příprava lyží výlet na běž. do okolí	výzbroj, výstroj, mazání lyží; seznamení
2 ne	běž. výcvik s výstupem na okolí, vrch — výklad místopisu	½ minilyže ½ skib ½ skiboby ½ ním. 1. hry na sněhu	topografie beseda
3 po	sjezdarský výcvik	sněhové stavby	nebezpečí hor společenské hry
4 út	1. Bačova stezka	sjezd. výcvik	první pomoc uzlování
5 st	orientační biatlon	volné lyžování	2. Bačova stezka
6 čt	závody ve sjezdosalamu „Boršovský Hanenkam“ po závodech — lyžařská akrobacie	atrakce na sněhu	beseda o činnosti SSM na úseku pobytu v přírodě, volná zábava
7 pá	3. Bačova stezka — celodenní výlet		večer na rozloučenou
8 so	úklid, odjezd		

OSNOVY K JEDNOTLIVÝM ČINNOSTEM

1. Příprava lyží — kontrola běžecích a sjezdových lyží (zda správně „sedí“ na botech), bezpodmínečně trvat na pojistných řemenech (lanekách) u sjezdových lyží; drobné opravy.

2. Krátký výlet (3-5 km) do okolí chaty s pokusy o běh dvoudobý, odslapy, bruslení, jízdu v pluhu, jízdu po jedné lyži s přenašením váhy. Různými veselostmi (vláček apod.) utvářet kolektiv.

3. Přednáška výstroj a výzbroj lyžaře — ½ hod. Stručně a především pro potřeby účastníků ukázat základní lyžařskou výzbroj a výstroj. Bezpečnostní výzvání. Požadavky na výstroj. Mazání — ½ hod. Stručně druhy vosků, vlastnosti skluznice, způsob mazání. Obě části přednášky mohou být připraveny z pohledu základního lyžování nebo v případě, že většina účastníků bude tvořit vyspělejší lyžařský kolektiv (pozná se to podle lyžařského vybavení) z pohledu závodního lyžování.

4. Seznamení — představení jednotlivých účastníků, zpěv, hra na kytraru, společenská hra apod.

5. Běžecký výcvik — základní běžecký výcvik, pokud možno s využitím větší části terénu. Vzhledem k charakteru školy nebudeme hoblavit kolečko a zavádět metody závodního lyžování. Příde o to, naučit účastníky využívat běžky k přesunu v terénu. Součástí výcviku bude poznání místopisu.

6. Minilyže — základní výcvik 1 hod. Základní prvky zatačení — mřížné pokročilé zvládnout za 1 hod., smožný smyk. Jinak na minilyžích různé atrakce, lyžařskou akrobaci.

7. Skiboby — seznamení s jízdou, slalom — 1 hod.

8. využití minilyží a skibobů k různým krasojízdám, skupinovým jízdám, skokům apod.

9. Topografie — práce s buzolou, určování světových stran — 1 hod.

10. Beseda — téma podle možnosti. Na Boršově 1973 se setkala s úspěchem beseda o expedici Peru, nebo beseda o expedici Laponsko.

11. Sjezdarský výcvik — při stejném úrovni účastníků společný výcvik bud základního nebo závodního lyžování. Při rozdílné výkonnosti rozdělit do družstev. U méně pokročilých lyžařů je třeba dbát na postupnost ve výcviku, úpravu terénu a stupně unavy.

12. Sněhové stavby — krátké pojednání o smyslu a typech sněhových staveb, praktická stavba igloo, stanu, ohniště. Postavené stavby budou sloužit k noclehům během školy.

13. Přednáška nebezpečí hor — nejlepše člen horské služby — 1 hod. Zdůraznit potřebu odpočinku (spánku), nepřečítování vlastních sil a dodržování bezpečnostních zásad při lyžování, lyžařské značky a pobytu v zimní přírodě.

14. Společenské hry — využít poznatky z experimentálních akcí.

15. 1. Bačova stezka (Boršov 1973) — lyžařský cross. Směrem na Boršov, potom lesním sjezdem do některé doliny, dolinou výstup opět na chatu. Po cestě vyzkoušení chůze na sněžnicích. Účelem je naučit cvládat běžky v těžkém terénu.

16. První pomoc — nejčastější úraz v lyžování, jejich ošetření (distorce, zlomeniny, vykloubení), omrzliny, sněžná slepota, vyčerpání. Transport raněných.

17. Uzlování — základní uzly, souček. Lásuvání.

18. Orientační biatlon — branný závod na běžkách s pomocí buzoly, mapy. Na trati střelnice, had, granátem, transport raněného, překážky. Kategorie mužů 15 km, ženy 10 km. Vítězství družstva s nejlepším časem, při projití všech kontrol. Za špatné zásahy vzduchovkou a granátem se plípočítávají trestné minuty. Počet kontrol podle počtu instruktorů, příp. dalších pomocníků. Na kontrolách zhubutovává střelnice, had, granátem, překážky. Střelnice vzhledem k hlučku by měla být v prostoru startu a cíle, takže trať postavíme do tvaru 8 a v průsečníku učeláme sláři a cíl. Vzhledem k malému počtu kontrol a větší délce trati je nutno trať dle výpraporkovat (po 500 m), na této postavenou trati bud makreslime pochodovou osu nebo máme-li mapu, kontroly a praporky vyznačíme do mapy. Tříčlenná družstva.

19. 2. Bačova stezka — noční výlet na běžkách lehčím otevřeným terénem. Cílem je poznání základnosti nočního osvětlení zimní krajiny.

20. Zásady ve sjedzdolamu — jak už název říká, pro průměrné lyžaře nebudeš stavět hustý slalom nebo příliš nebezpečný sjezd, ale něco mezi tím (menší obří slalom). Je dobré udělat v predvečer losování, rozdat startovní čísla a vystavit ceny (upletený věnec, čokoládové medaile (pod.). Jedou se dvě koja. V druhém kole v obráceném pořadí.

21 Lyžařská akrobacie — jízda na jedné lyži, pozpátku, roznosky, charleston a valček na lyžích apod. Kotoučky na lyžích, jízdy ve dvojicích

trojicích. Každý účastník si nacvičí něco pro odpolední atrakci.

22. Atrakce na sněhu — jízdy na všem možném (duše od pneumatiky, lopata, igelitový pytel, skibob, minilyže, saně, jedna lyža). Bodovaci komise hodnotí nejlepší výkon. Možno iž v karnevalovém ohnu.

23. Beseda o činnosti SSM na území pobytu v přírodě — seznámit

účastníky s činností Metodické rady, s akcemi a možností jejich zapojení např. do IS.

24. 3. Bačova stezka — celodenní putování do východní části Velké Fatry charakteru poznávacího s využitím na sněhu.

Poznámka: „Bačovy stezky“ palírny na ZSS Boršov 1973 k nejdřívejším.

Vzorový denní řád:

ZIMNÍ SPORTOVNÍ ŠKOLA OV SSM CHRUDIM — VELKÁ FATRA 1974

Místo konání: Chata pod Boršovem

Datum konání: 1. — 6. března 1974

Vedení školy: Jaroslav Pešek, Blanka Bílá, Pavel Holub

Zdravotník: Pavel Holub

Denní řád: 7.00 budíček

- 7.30 snídaně
- 8.15 11.45 dopolední program
- 12.15 oběd
- 14.00 — 17.30 odpolední program
- 18.00 večeře
- 18.45 — 21.30 večerní program
- 22.30 večerka

Změny denního řádu vynucené programem nebo jinými okolnostmi budou vždy oznámeny.

Dodržování denního řádu a denního programu je základní podmínkou dobrovolného a bezpečného průběhu Zimní sportovní školy.

Všecké závady a stížnosti blaste okamžitě instruktorem.

Hodně sněhu a modrou oblohu přeje

vedení školy

Poznámka: Denní řád může být podrobně vypracován až na chatu, po dohodě s vedením chaty.

ORGANIZAČNÍ POKYNY PRO ÚČASTNÍKY ZSS

Vážený soudruhu, soudružko,

byl(a) jsi vybrán(a) na ZSS. Je to akce charakteru rekreačního sportovního, při které spolykáš něco málo teorie, nutné k bezpečnému pobytu v zimních horách, učíš více kilometrů nutných k poznání krásy hor a vlastních sil a taky něco sněhu, nutného ke sbližení se zimní přírodou. Spolu s dalšími kamarády a kamarádkami si zazpíváš, zahraješ různé hry a prověříš svoje shopnosti v řadě odvetví. Zkrátka, máš se na co těšit, aby to ale „BYLO“, o to se musíš přičinit také Ty.

Zasláme Ti pokyny, které je třeba dodržet, především ve vybavení osobními potřebami.

Pořadatel ZSS:

Vedoucí:

Adresa:

Tel.:

Místo konání ZSS:

Datum konání:

Datum a hod. odjezdu:

Sraz účastníků je:

v hod.

nebo se dostav:

v hod.

Chrádu Kčs..... zašli složenkou na adresu:

V příloze Ti zasláme seznam potřeb, které si vezmi sebe.

V případě, že se nebudeš moci zúčastnit, oznam to obratom vedoucímu školy (nebo pořadateli).

V dne

Podpis

Poznámka: Organizační pokyny si doplní jednotliví vedoucí ZSS podle svých potřeb.

KVALIFIKACE A POČTY INSTRUKTÚRŮ

Zásadní instruktoři zimní činnosti, členové Instruktorského sboru pro pohyb v přírodě

1 instruktor II. stupně

2 instruktoři III. stupně.

POVINKNOSTI POŘÁDAJÍCÍ ORGANIZACE

Organizace se administrativně podílí na přípravě akce, výběru a informování účastníků, materiálně zajišťuje akci, tj. materiální vybavení, ubytování, stravování, dopravu atd. podle platných hospodářských směrnic a předpisů a jejím prostřednictvím se provádí styk s oficiálními orgány. Dále organizace může přispívat na finanční zajistění akce. Rovněž zajišťuje náplň akce a společně s instruktory rozhoduje o programu. Získané poznatky dále využívá ve své práci.

SMLOUVY INSTRUKTORŮ, JEJICH PRÁVA A POVINKNOSTI

Každý instruktor uzavírá před začátkem akce smlouvu s pořádající organizací. Ve smlouvě musí být zakotveny povinnosti instruktora k organizaci, dále podíl instruktora i organizace na zabezpečení akce a případné nárok instruktora na odměnu.

Instruktor je povinen podlet se na propagaci akce společně s pořádající organizací (pokud na tomto bodu organizace trvá), provádět a/nebo se podlet na výběru účastníků, připravit po dohodě s organizací program akce a zajistovat jeho plnění, po akci podat pořádající organizaci zprávu a zhodnocení akce, případně provést vyúčtování. Během akce odpovídá za účastníky. Zprávu o hodnocení akce podává pořádající organizaci a na příslušná další místa. Instruktor má právo některé účastníky vyloučit z akce, pokud by svým chováním ohrožoval zdraví nebo bezpečnost svých ostatních účastníků.

NAŠE KNIHOVNIČKA

Ediční plan nakladatelství NAŠE VOJSKO na rok 1974 a 1975 dcsud nevyšel. Přesto vám můžeme doporučit několik titulů, které v tomto roce na rozdíl od toho plánu určitě vyjdou.

František Venclovský: „La Manche — můj osud“. K titulu není třeba snad nic dodávat, jen tolik, že kniha je zpracována jako reportáž. Auter zde líčí své zažitky a pocity ze dne na den, před i po překonání tchoto „magnetu“ všech plavců — vytrvalců. První část knihy tvoří historická fakta. Přibližná cena 22 Kčs.

„S mapou v ruce“ — to je pracovní název knihy spisovatele Rošla. Nejdříve čtenáře seznamuje s druhý map — cd těch nejstarších až po dnešní. Několik kapitol je věnováno práci s mapou a buzclu a všem podobněstí, které by měl mít každý turista i orientační běžec v malíčku. Cena i formát knížky (brož. 15 Kčs) bude snad všem zájemcům vyhovovat.

Kdo z vás neumí plavat

O nebezpečí na vodě

Nad mapou

Proudici řeka

Učíme se létat

Slavnost bcha Neptuna...

te jscu názvy některých kapitol knihy Václava Vlčka „Prázdniny na vodě“, která je věnována mládým začínajícím vodákům. Je psaná formou příběhů, které prožívá parta kluků na Nějaké řece. Tato knížka již vyšla v edici Azimut a je svou formou, pojetím i cenu (17 Kčs) určena skutečně téměř nejmladším začínajícím vodákům.

A na závěr snad jen dva tituly knih, které možná ještě dnes najdete na knihkupeckých pultech. Jscu to:

„Hry pod střechou i v terénu“, od spisovatele Kašíka a „Dovedu to!“ od F. A. Elstnera, obsahujici kromě jiného i různé „devědostí v přírodě“. db

T-tip

Náš současný trh je zásoben velmi pestrou směsí nejrůznějších modelů spacích pytlů. Při volbě vycházíme zejména z požadavků maximální tepelné ochrany, přijatelné váhy a ceny. Činnost tepelné izolace je dána druhem výplně, způsobem jakým je vstáto do obalu (komorově nebo prostým) a tvarem. Jako výplň nelze dosud překonáno tradiční peří, které se v československých výrobcech vyskytuje v těchto formách:

- a) peří spořané, sekáne — nejhorské
- b) peří nedráné
- c) peří prachové — nejkvalitnější.

Spací pytly mohou být anatomicky, aby nevznikly „hluché“ prostory a současné by mohly být správně velké. Naše výrobky se vyrábějí zpravidla ve dvou velikostech.

Materiál, ze kterého je spací pytel ušit, bývá silon, impregnované plátno, nebo sypek (jen uvnitř). Má být dostatečně „vodovzdorný“, ale současně vzdušný, přičemž tyto dvě vlastnosti jsou ve zřejmém protikladu.

Přehled přijatelných spacích pytlů naší produkce:

Therme de luxe — materiál silon, výplň prachové peří. Váha 220 dkg, cena 570,- Kčs.

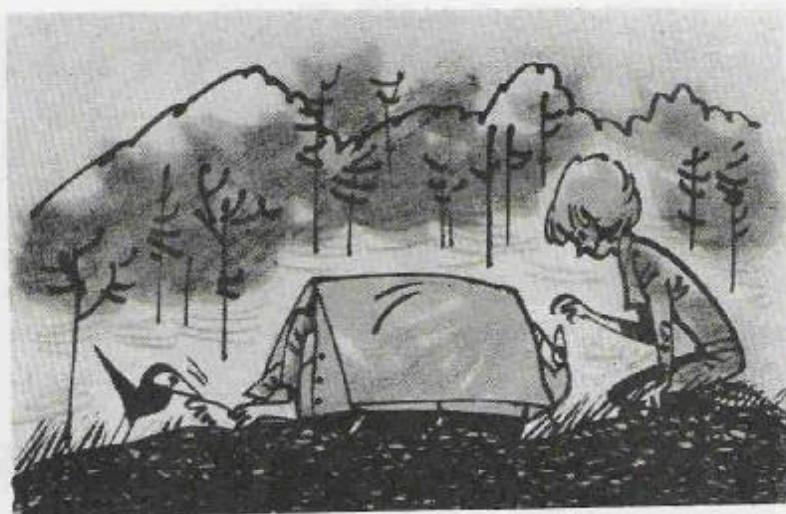
Vhodný zejména pro letní VH turistiky.

Herclezecky — materiál silon, výplň silonová cupanina. Váha 210 dkg cena 550,- Kčs.

S tímto specifickým pytlesem jsem nedělal dobrou zkušenosť, protože náplň se velmi brzy nevrací dole a pytel se stal nepoužitelný jak na horách, tak i v nížinách pro minimální hřejivost.

Famir — materiál silon, výplň silonová rohcž. Váha 160 dkg, cena 530,- Kčs.

Přesně anatomický stříh. Vhodný jen pro zimní činnost v létě nepouži-

telý (malá prodyšnost obalu). Rámene jsou poněkud neanatomickým střížené, jsou nasazena příliš nízko a příliš pozvolna se napojují na kauci.

Herclezecky perový — materiál silon, výplň sekáne peří nebo impregnované plátno, sekáne peří. Váha 280 dkg, cena 395,- Kčs.

Nejdříve se v žádném případě o herczecky spací pytel, ale o běžný spotřební výrobek průměrné kvality, je vhodný pro běžnou letní činnost.

Prachov — materiál impregnované plátno, výplň prachové peří. Váha 230 dkg, cena 495,- Kčs.

Poměrně kvalitní pytel pro použití všude tam, kde není velké nebezpečí navlhnutí.

Eskymák — materiál sypek, vrchní odepínací povlak impregnované plátno, výplň peří. Váha 290 dkg, cena 380,- Kčs.

Nejbezpečnější a nejrozšířenější spací pytel, jehož odnímatelný plátený povlak se snadno čistí, nebo pere. Není

ští komorové, ale tento nedostatek nahrazuje další vrstva tvořená povlakem. Nejvhodnější pro běžné použití (voda, stabilita tábory, eventualně nenáročná zima).

Tento přehled by měl poskytnout přehled o současném stavu na trhu spacích pytlů, které přicházejí v úvahu pro naši činnost. Jiné typy než „mumie“ nepopisujeme, protože jsou pro nás nevhodné. Všechny uvedené typy jsou „mumie“ sítě komorovým způsobem (kromě typu „Eskymák“).

Nakonec několik praktických rad:

1. pérové spací pytle chránime v nejpředlivější před vlnkem, jinak peří zcukcovat a jeho kvalita poklesne;
2. vyberáme vhodné velikosti;
3. pro VH činnost volme nápadné barvy (obouče vidět), ráději tmavé (na slunci rychleji schnou);
4. pokud pytel nepoužívame, skladujeme ho vždy rozložený, aby se náplň zbytečně nekomprimovala.

JAROSLAV KVÍČ

STRUČNĚ

- V CKM se sešla 17. ledna 1974 schůzka, které střídavě předsedali vedoucí oddělení TVB ČÚV SSM Ivan Vejlapek a vedoucí oddělení Juniorcampu ing. Josef Krejchík. Dále byli přítomni zástupci Metodické rady pro pobyt v přírodě ČÚV SSM a CKM. Bylo mj. dohodnuto, že letošní prázdniny v Juniorcampu v Soběšíně budou probíhat za odborného vedení členů Instruktorského sboru ČÚV SSM, mezi nimiž se objeví i známí specialisté Vendys Pavlik, Mladoš Douša, Dušan Burget aj.
- Ve dnech 15.–17. 11. 1974 se uskutečnil nedaleko Vsetína seminář

nář UV SSM k otázkám dalšího rozvoje pobytu v přírodě v SSM.

- CSSR navštívil Franz Saastamoinen, předseda Suomen Latu, partnerské organizace SSM ve Finsku. Během jeho návštěvy byly projednány některé otázky související s rozvojem cbustranných styků na úseku bezdevizových výmen.
- Vendula Tajovská dokončila spolu s kolektivem instruktorů skripta pro Vedácké tábornické školy SSM, která vyjde ve IV. čtvrtletí 1974 a budou k dispozici připadným zájemcům na všech OV SSM.
- V Brně byla 11. ledna ustavena další krajská skupina Instruktorského sboru pro pobyt v přírodě SSM.
- Zbirah u Rokyca se i v letošním roce stal dějištěm již III. ročníku softballového turnaje pořádaného ČÚV SSM, MV ČSTV —

Svazem softballu a baseballu a ZO SSM Zbirah.

- Jubilejní 10. ročník Letní ústřední tábornické školy SSM se uskuteční ve dnech 21. 7. – 3. 8. 1974 na tábornickém středisku UV SSM v Lipnici.
- Státní ochrana přírody a ČÚV SSM se dohodly, že uspořádají v rámci Roku ochrany přírody Mezinárodní budovatelský tábor v Lednici.
- V Tvorbě č. 42/1973 vyšla kritická stat známého turisty, nadšeného propagátora putovních prázdninových táborů pro děti Františka Továrka pod názvem „Od obdivu k střízlivé úvaze“, věnovaná současné situaci v oblasti literatury, zabývající se táboreniem a pobytovem v přírodě.
- Zájemci chtiví instruktorského „gleitu“ vedácké OTS budou zklamáni, neboť konání této školy bylo přeloženo na rok 1975.

GYMNASION ČÁST SESTÁ

OTÁZKY

Měl jsem původně v úmyslu pokračovat systematicky v již započatém. Domnival jsem se, že kapitoly seriálu budou řazeny a čtenář tak dříve nebo později nabude dojmu, že je časten, že jednou bude mít možnost do toho mluvit.

Piši-li mluvit, pak to znamená mít možnost to někdy s jinými předělat podle svých představ. Ostatně to byl záměr — jinak by to vše pozbylo na cencé.

Ale musím od svého původního záměru ustoupit, neboť jscu tu OTÁZKY, které stále někdo někde pokládá a které mnohým i mně nerají spát.

Ptají se a nakonec se ptam i já: „Proč vlastně Gymnasion? Prázdniny, které jscu organizovány od rána do večera. Kdo tam jezdí? Jací jscu to vlastně lidé?“

Ptají se hned na to, hned na cno. A jestliže se ptají, nemusí mít vždy zájem o spolupráci. Mohou se domnivat, že všechno to konání, TO experimentování je zbytečné. Mohou klást otázky, na které ani nebudeme znát odpověď. Otázky nelze nikomu zakázat. A je to tak dobré. Otázka dává možnost

dialogu a ten je základní podbou lidského myšlení. Té možnosti je třeba využít.

Lipnická oáza nebyla v loňském létě nijak skupá na sluneční záření. Byly dny, kdy všechno doslova žhnulo. Ovzduší, atmosféra, ale i lidé. Měl jsem někdy možnost se na to všechno dívat jen tak zpozadu. Je to vždy jiný film, než ten, který se nám odvíjí v pohybu — ve hře, v diskusi. V tom prvním případě je čas na myšlenky. A člověk se v nich většinu ptá sám sebe. V tom druhém je čas až počtem, když „neklid“, který nepřeje myšlenkám, skončí.

Otázky nepřicházejí samy od sebe. Něco nebo někdo to způsobí. Zažijete dramatickou diskusi, hrnu či závěd. Podrobíte-li celý právě uplynulý den analýze právě ve chvíli, kdy se chystáte odvazdat své tělo i myšlenky sladkému nicnedělání a zapomněti. A hle, napadnou vás ctázky a potřeba spánku se najednou rozplyne.

Nikdo z nás instruktorů nikdy přímo nenapadlo zeptat se někoho z účastníků „proč je vlastně tady?“ Až letos. Dali jsme to do přihlášek, i když ne zase tak přímo. A pak, využili jsme řady příležitostí — Odpoledny, Vigilii, večerních rozjímání před usnutím, Lipnické legendy.

Počítejte-li otázky, musíte počítat s tím, jak říká Miroslav Horníček, „že to jscu malé živé bytůstky“, že chtějí mít svou odpověď. Odpověď je pro otázku partnerstvím, dospiněním, uzavřením. A tak tomu bylo i v tomto případě.

Byly to odpovědi zajímavé i nezajímavé. Mnichy vybíčovaly z onoho obvyklého „jsem tu proto, abych strávil dobré prázdniny“ a byly řekl bych vic než svérázné. Odhalovaly osobnost člověka, který přijel „také“ strávit fantastické prázdniny a navíc se trochu obětoval pro druhé a možná se i trochu vyzkoušet.

„že jsem se narodil v divokém znamení, mám život plný zvratů a skoků, štěstí i neštastných příhod. Přitahuje mě nebezpečí a vzuření jako světlo v noci přitahuje motýly a můry. Když jsem se dozvěděl o Gymnasium (z MS) o jeho profilu, zcela úplně jsem v něj uvěřil a propadl představě o něm“ „stalo se pravidlem, že ve čtvrtek ráno jdu do trafiky a koupím si Mladý svět. A v jeden Čtvrtý tam v TO najdu kratičkou zmínku o Gymnasium. Šance? Náhoda? Osud? Přihlásil jsem se. Proč? Ze zvědavosti, z touhy setkat se s lidmi, kteří souhlasí s tím, že nebudu pouze baveni, že nebudu pasivními diváky, ale že se zúčastní všechno co největší aktivitou. Ta zvědavost mě neustále pronásledovala. Věděl jsem, že je plno lidí, kteří žádnou legraci nezkazí, ale věděl jsem také, že je málo těch, kteří ji umí vymyslet“.

Byla tu však ještě jina odpověď, kterou nám kdysi dal jeden známý při jedné debatě o této akci. Řekl tenkrát doslova: „Já bych nikdy na takovou akci jako je Gymnasium nejel, ani na žádnou podobnou. Při pomyšlení, že mě někdo bude organizovat den od jeho rána až do pozdního večera, mě probíhá mráz po zádech. Prostě nemám rád takový způsob trávení prázdnin.“

Musim přiznat, že zatím nemáme argumentu, který by dokazoval přesně, proč máme prázdniny trávit organizovaně nebo naopak, proč bychom je měli trávit právě neorganizovaně. Je nutno připustit, že o této oblasti toho víme hrozně málo, stejně jako o zábavě samotné.

Chtěl bych zde však připomenout, že člověk vyhledává přítomnost „druhých“, právě těch, kteří mu budou životně důležitým prvkem v jeho soustavě konformity. Kdybychom ho zbabili „druhých“ a tedy společnosti a družnosti, po níž jeho charakter touží, nevyvolať by to u něho autonomii, nýbrž anomii — a bylo by to stejně kruté jako náhle uvěznit alkoholika, nebo narkomana a znemožnit mu ukončení jeho návyku. Usiluje-li člověk o autonomii, nemůže ji dosáhnout sám. Potřebuje k tomu přátele.

Už Platon kdysi řekl: „Kdokoli z nás sám pro sebe je nepostačující a má potřebu mnoha ostatních.“ A prázdniny, povolené, vikendy nebudou jistě výjimkou. Jde jen teď o to, zda tato oblast může být organizována. Tedy abychom si rozuměli, dobré organizování. Odpověď je nutno hledat, i když jisté náznaky zde jsou. Gymnasium patří mezi ně. V čem hlavně spočívalo onu nôvum celé této akce? Snad právě v režimu dne, kde vlastně nebylo „volného času“? Nebo v programové pestrosti, která šlehalá své „hity“ jako šrapnel zaobalené do různých přitažlivých jmen a legend?

Jsme zvyklí na takové prázdniny, na takovou dovolenou, kde není chvíle volného času, kde prožíváme každou minutu jiné napětí, jiné uvolnění, jinou radost, jiný smutek — z vítězství, z porážky, z hanby, ze hry, z lásky, z krásy, z přírody, z lidí?

„...od malinka jsem neměl rozbitá kolena. Tenkrát jsem určitou posloupnost ztráty děství musel porušit. A udělal jsem to rád. Zjistil jsem, že

mám plíce, srdece, a že všechni kolem vydržíme hodně.“

Devětadvacetiletý inženýr pak kdesi piše: „Věděl jsem, že je tam zatopený lom s hloubkou 27 m, přes kterou jsem nikdy v životě neplaval. To, že jsem to dokázal přeplavat dokonce tam i zpět bez cizí pomoci, považuji za své velké vítězství, které bych nevyměnil za kterékoli místo v jakémkoli závodu...“

A jiný o něco mladší říká: „... dosud nikdy jsem neměl takovou možnost v tak krátké době taklik udělat, vidět a zažít a přitom poznat spoustu nových lidí, nových kamarádů a kamarádek. Byla to neopakovatelná atmosféra, v níž se již od začátku rozpustily všechny společenské konvence tak běžné v normálním životě. Člověk se mohl ukázat, a nejenom to, on byl přímo hecován, aby ukázal co umí. Atmosféra zde dokázala své. No zkuste třeba říci svému známému s kterým trávíte dovolenou někde u moře, aby si vzal do ruky asi čtyřkilový „šutrák“ a cirkuloval s ním 5 minut po cestách a necestách (ale převážně po necestách) maximální rychlosť. Když bude „normální“, zeptá se „Proč?“. Ale tady se nikdo neptal nikoho. Každý si „to“ chtěl zkusit, zkusit sám sebe, porovnat se s ostatními...“

Víme, že mladí lidé mají s organizovanými prázdninami ne zrovna ty nejlepší zkušenosti. Brání se jim. A tak si vytvářejí navzdory snahám institucí SVĚ vlastní prázdniny. Zaplňují pak výpadové cesty a nádraží, s batohy na zádech se vydávají na několikatýdenní putování autostopem i vlakem. Spi pod šírákem, ve stolu, výjimečně v noclehárně, chatě či pod stanem. Je jich pět, šest i více. Jsou parta, a to slovo už samo o sobě přitahuje. Parta je něco více. Parta jscu známi i někdy neznámi lidé, kteří tak trčí fandi tornut stylu prázdnin. Nikdo je nehoní vstávat, dc vody, k večeři, či vůbec do jakéhkoliv programu. Je sranka a není „dozor“. Je tudíž naprostá volnosc. A oni v ní tak jako Ti, o nichž byla před chvíli řeč, objevují sebe, tuto zemi, někdy i lásku, přátelství, zapomenuté místo kdeši v Novohradských horách i jedinačnost svého věku.

Co proti tomu všemu může být nějaký Gymnasium sebe lépe organizovány se sebe úžasnéjsimi nápady, recesi i lidmi, když nemůžeme být svobodní, nemůžeme si dělat co chceme, milovat se, koupat se jen tak, jít spát kdy se nám zacheče? Dětská slavnost? Uplná nula?

Ne, tady nemůžeme použít onho ponaučení, „že nejlepší obrancu je útok“. Můžeme snad pochybovat o prázdninách strávených v partě přijemných lidí, v krajině, kde se ticho dalo krájet a mazat na chleba a pěříčka. byla tak krásná, že sama o sobě nám dávala to, co stále hledáme pokud JSME — radost?

Můžeme snad pochybovat o prázdninách, ve kterých jsme všechni dělali pro všechny, kde jsme jedli z několika ešusů, kde jsme zpívali u jedných chňů a odkud si odvážíme ty nejkrásnější zážitky a vzpomínky?

A můžeme naopak pochybovat o prázdninách, kde jsme se od rána do večera nezastavili, kde jsme se setkali se zcela neznámými lidmi, abychom se pak spolu s nimi probíjeli bariérami citů, vlastního sobectví, nemchoucnosti, vítězství a porážek? Můžeme snad pochybovat o prázdninách, kde jsme po-

znali nepoznané, kde jsme někdy i poprvé v životě překonalí sami sebe, svůj strach, svoji společenskou nemožnost? Kde jsme proměnili některé své sny ve skutečnost. Kde jsme poprvé přede všemi, PŘEDE VŠEMI předvaděli sebe a zjistili, že právě to je nejtěžší co existuje ve společenském stylu. Kde jsme hledali poslední zbytky sil, o kterých jsme byli přesvědčeni, že jscu určitě ty poslední. Ale nebyly. Dokázali jsme vždy mnohem více, než jsme předpokládali.

Tady se tomu říkalo „hra pro dospělé“, tam čundr, prázdniny s partou. Tady šlo o vybojování

peče, tam byly již dávno vybojovány. Ale ať je to tak, ať zvolíme tu či tu alternativu, jde o to, abychem příležitost, kterou nám prázdniny a dovolená dělají, neprohmarnil.

A otázky? Případně ty další? Otázky jsou přece to, co čini lidi lidmi. Skrývají v sobě nepokoj, zvídavost, neschopnost počítat, smířit se s tím o čem nejsme přesvědčeni. A právě proto je vždy dobré, že jscu, že budou, neboť bez nich by nebylo možno mnichu věci objasnit.

ALLAN GINTEL

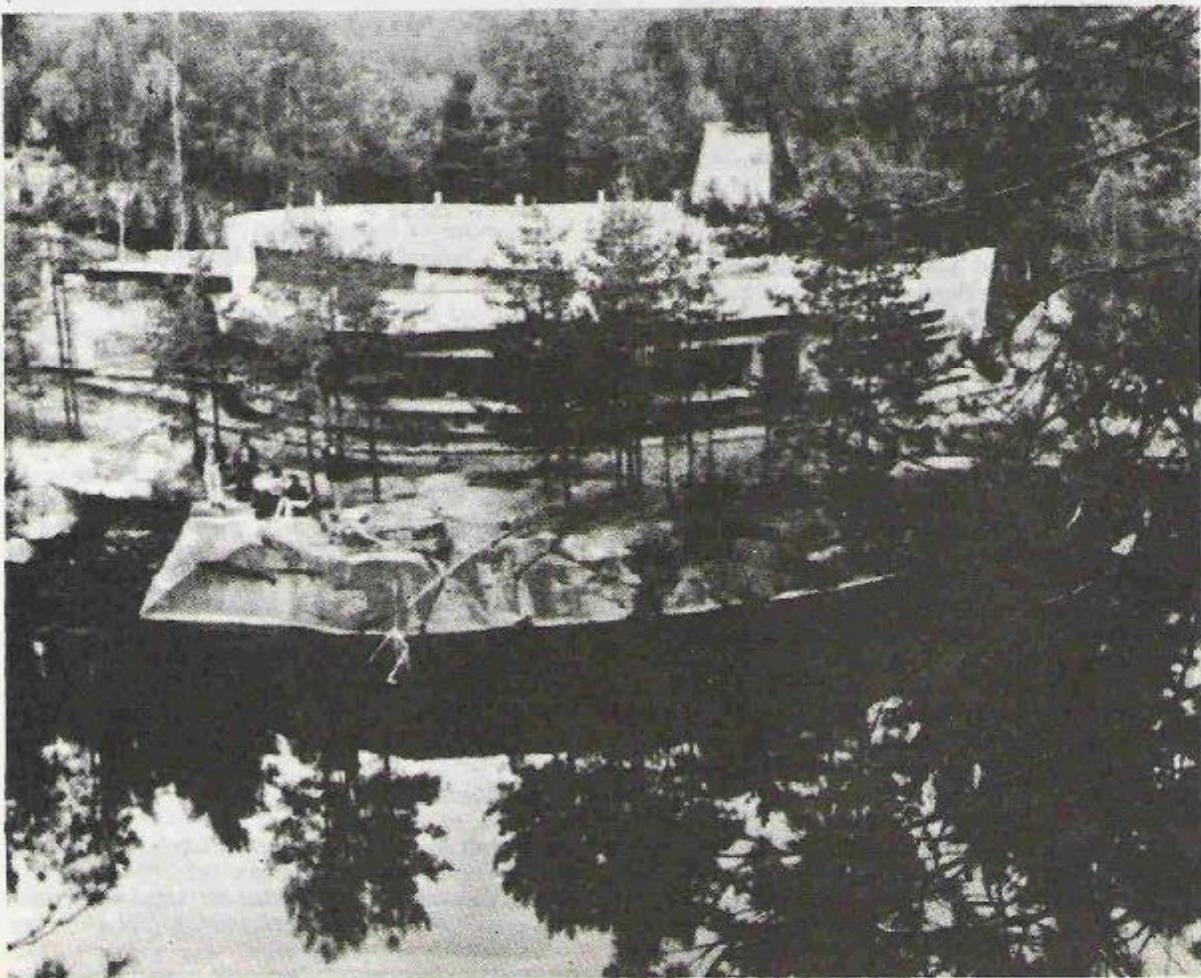
Příště: VIGILIE.

GYMNASION V TELEVIZI

Televizní klub mladých se v polovině ledna rozhodl o další návštěvníky — některé účastníky Gymnasionu. Ale snad abych začal od začátku. Režisér Josef Vondráček, spolutvůrce Televizního klubu, věncoval jeden z úterních večerů sportovcem. V natáčecí dny se ve studiu sešli někteří naši hokejisté, pozemní hokejistky, karatisté, pár studentů-novinářů, Jiří Helekal se svou skupinou a Valérie Čižmárová. Samozřejmě nechyběli ani Valérie Chme-

lová a Bedřich Martinic, kteří již tradičně tento program uvádějí a skupina zminěných Gymnasionistů.

O co šlo? Úkol byl jednoduchý co do zadání, ale hráči to už bylo s realizací. Během 12 minut se mělo říci, co to vlastně Gymnasion byl a jakou podobu má dne, jací lidé se ho zúčastňují, co jim Gymnasion dělá, co dělají oni jemu atd., atd. Nebylo to jednoduché, protože některí z účastníků by vám na tyto otázky odpověděli třeba jen „Bylo to fantastické“. To snad je i pravda, ale televiznímu divákovi to asi nestačí, ten chce slyšet a pokud možno i vidět minchem více. „O čem tam mluvili? A proč právě o tom a ne o tamtom?“ Bylo kolem toho hodně legrace, režisér Vondráček byl velice často průměrným televizním divákem a my museli začínat znova, abychom na jeho otázky

„...teď i na otázky diváků) co možná nejlépe odpověděli. Všichni nám pomáhali atmcifrcu, snad nejvíce se snažil (a nedalo mu to tolik práce) Jiří Helekal, který jednu z písniček hrál na Robertkovu kytaru. Snažili jsme se, aby výsledek byl co možná nejlepší. Do těch 12 minut jsme vtěsnali stručný histrický úvod a dále následovalo mnoho fotografií z různých akcí, které byly co možná nejstručněji a nejvýstižněji komentovány. Závěr tvorila písnička s kytarou a trochu vlastní pcezie.“

Tím to cvičem neskcnčilo. Zúčastňovali jsme se natáčení i ostatních skupinek a na oplátku zase my jsem pomáhali překonávat trapasy před kamerou. Nakonec se z nás všech snad stala i parta, ale to už natáčení kcnčilo a my se rozcházeli domů.

Po čtrnácti dnech jsem se sešel s režisérem Josefem Vondráčkem, abych se ho zeptal na jeho názor na Gymnasium, a tak vůbec — na všechny věci kolem.

Čtrnáct dnů je dostatečná doba k tomu, aby si člověk nechal v hlavě všechno uležet a vyslovil celkem seriózní názor nezatižený určitou formou zaslepencstvím a fandovstvím.

Co říkáte Gymnasionu?

Moment, myslím si, že budeme muset odlišovat natáčený a skutečný Gymnasium.

HOROLEZECKÝ MATERIÁL ZN. SUMA

Výrobu kovového horolezeckého materiálu zn. SUMA převzal od Komunálního podniku Jílové, TECHNOMAT, výrobcně montážní podnik ČTO.

V současné době se vyrábí osm druhů skob, které je možno získat na debírku nebo na fakturu pro organizace. V objednávce je vždy nutné uvést číslo skoby a počet kusů. Bude vydán i obrázkový katalog, ve kterém najdete vyráběný materiál společně s materiálem, jehož výroba se připravuje.

Vyráběné druhy skob:

SUMA 3

horizontální skoba tvaru L, délka 125–130 mm Ø oka 18 mm, síla 4 mm

SUMA 5

horizontální skoba tvaru L, délka 150 mm, Ø oka 18 mm, síla 3–4 mm

SUMA 8

slaňovací kruh, délka 130 mm, síla 3 mm, vnitřní Ø kruhu 42 mm

SUMA 11

horizontální skoba, účko, délka 145 mm, oválné oko pro karabinu, síla 2,5 mm

SUMA 12

horizontální skoba, účko, délka 170 mm, oválné oko pro karabinu, síla 2,5 mm

SUMA 15

vertikální skoba, délka 120 mm, Ø oka 22 mm, síla 5 mm

SUMA 21

horizontální skoba, nůž, délka 80–110 mm, šířka nože 23 mm, oválné oko pro karabinu, síla 3 mm

SUMA 14

vertikální skoba, jednička, činná délka 60 mm, oválné oko pro karabinu, síla 3 mm.

Všechny tyto skoby jsou vyráběny z atestovaných materiálů a jsou přezkoušeny a schváleny materiálovou kcmisi ČSHS.

Dc koncem letošního roku budou na trhu též duralové karabiny zn. SUMA o nosnosti 3800 kp., na kterých již probíhají zkoušky, daleje je připravena výroba celokovových kladiv, dužníků, žebříků, Stichtových brzd, klinů do spár a nosic.

Tak tedy nejprve co říkáte natáčenému Gymnasionu?

Myslím si — stejně asi jako vy — že se nám skutečně nepodařilo dát divákovi skutečný obrázek o tom, co to vlastně Gymnasium je, neboť akce o kterých se tam mluvilo a ze kterých byly i fotografie, může některý z diváků přirovnávat třeba k pionýrskému tábemu nebo k tomu, co nějaká parta tamhle u vody tenkrát dělala. Určitě těch 12 minut vysílačho času je hodně málo k tomu, aby divák zapadl do atmosféry.

A jakým způsobem by se to dalo realizovat?

Nevím, snad vic času, pár šotů z místa konání — tedy z té Lipnice a snad by se to i celé mělo natočit na Lipnici.

Snažte se sám vystihnout krátce podstatu Gymnasionu

...seberealizace — možnost seberealizace. A na závěr Váš celkový pohled na lidi, na atmosféru, a na akci vůbec?

Prima. Moc fajn.

Debata pokračovala samozřejmě dál. Režisér Vondráček se s největší pravděpodobností stane jedním z hostů letošního posledního Gymnasionu — experimentální akce.

DUŠAN BURGET

skob. Během příštího roku by měla být výroba rozšířena na co největší sortiment kovového horolezeckého materiálu, aby naše horolezecké nebylo cíkánáno pouze na dovážený materiál ze zahraničí.

Objednávky je možno zasílat na adresu:

TECHNOSPORT

výrobně montážní podnik ČTO

závod 04

Švabinského 17

Brandýs nad Labem

